

Σύντομο σχόλιο με αφορμή άρθρο που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα ΙΣΚΡΑ με τίτλο: [ΚΚΕ-NAP, σημειώσατε X2](#)

Γράφει ο **Γιώργος Κρεασίδης**

Νέα επίθεση από τη σελίδα του Αριστερού Ρεύματος και της ΛΑΕ κατά του NAP. Αυτή τη φορά επιχειρείται η αποδόμηση των θέσεων της Π.Ε. του NAP για το 4ο Συνέδριο με το σχήμα ότι αν δεν προτείνεται επιστροφή στη δραχμή, παραγωγική ανασυγκρότηση σε συνεργασία με τμήματα του κεφαλαίου, με “επαναστατικό υποκείμενο” μια αριστερή κυβέρνηση, τότε υπάρχει ταύτιση με το ΚΚΕ.

Με δογματική προσήλωση στη συνεργασία που ετοιμάζεται ενόψει εκλογών με δυνάμεις από Πλεύση Ελευθερίας μέχρι ΕΠΑΜ, και με ύφος παλαιάς κοπής που παραπέμπει σε παρωχημένες εποχές του κινήματος, το κείμενο με τον τίτλο **«ΚΚΕ-NAP, σημειώσατε X2»**, φαίνεται ότι δε συγχωρεί στο NAP ότι έχει άποψη. Πιο συγκεκριμένα, το ότι **επιμένει να μην κουβαλάει όλη την ‘αρχαία σκουριά’ των μετώπων με την προοδευτική ή εθνική αστική τάξη που θα σώσει τη χώρα**, για να διασπαστούν υποτίθεται μετά τη σωτηρία της και να αναμετρηθούν μεταξύ τους στη συνέχεια. Όλα αυτά φυσικά μέσα στην ΕΕ. Είναι φανερή η ηγεμονία της βαθύτερης αντίληψης του ΣΥΡΙΖΑ και του ευρωπαϊσμού του.

Μάλλον καινούργιο είναι το σχήμα του αρθρογράφου ότι δεν υπάρχει καπιταλιστική κρίση σε διεθνές επίπεδο, με επιχειρήματα του επιπέδου γιατί τότε δε μεταναστεύουν οι Γερμανοί, αλλά μόνο οι Έλληνες... Αν η πραγματικότητα δεν μας βολεύει, τόσο το χειρότερο γι’ αυτήν λοιπόν.

Έχει και άλλα πολλά ‘μαργαριτάρια’ το κείμενο, πχ ότι **το NAP υποτιμά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ**. Τότε τι σημαίνει η αταλάντευτη συμμετοχή στο Συνασπισμό -και στο ΣΥΡΙΖΑ που τον διαδέχτηκε- ο οποίος ψήφισε υπέρ του Μάαστριχτ στη Βουλή, την Ευρωβουλή το 1992; Η μάχη του Αριστερού Ρεύματος ενάντια στη Συνθήκη, περιορίστηκε στην ΚΕ του ΣΥΝ και μετά υποβαθμίστηκε το μέτωπο ενάντιά της για χάρη της κομματικής ενότητας.

Γράφει αλλού ότι μόνο το ΚΚΕ μιλάει για ανισότιμη συνεργασία των αστικών τάξεων στην Ε.Ε. Ενδεικτικά, ο **Ηλίας Ιωκείμογλου** από το περιοδικό **Θέσεις**, που βρίσκεται στο χώρο της ΛΑΕ, έχει γράψει ολόκληρη μελέτη υποστηρίζοντας αυτό ακριβώς, το βιβλίο με τίτλο: **Ηγεμονία και Ολοκλήρωση, εκδόσεις ΙΑΜΟΣ**. Ακριβώς για να ανασκευάσει τη θεωρία ότι δια της ΕΕ βρισκόμαστε εξαρτημένοι από τη Γερμανία, όλοι μας, εργαζόμενοι και εφοπλιστές.

Αλλού σημειώνει ότι το ΝΑΡ δε δέχτηκε να συνεργαστεί με τις άλλες αριστερές δυνάμεις στο πρόσφατο συνέδριο της ΟΛΜΕ. Δεν είναι κεντρικό θέμα, αλλά ενδεικτικό πώς δουλεύει μια προπαγάνδα με τη διαστρέβλωση, αφού το πιθανότερο είναι ότι ένας καλόπιστος αγωνιστής δε γνωρίζει λεπτομέρειες.

Το ΝΑΡ συμμετέχει σε σχήματα, των Παρεμβάσεων που είναι πάντα ανοιχτά σε συνεργασίες. Και φυσικά δεν ελέγχονται από κανένα με το πάτημα ενός κουμπιού. Και πολυτασικά είναι και (εξαντλητικές!) δημοκρατικές διαδικασίες έχουν. Και καλώς τις έχουν, γι' αυτό δεν είναι περιθώριο.

Η παράταξη της ΛΑΕ προτίμησε να καταγραφεί κομματικά και να πάρει 14 ψήφους χωρίς την παραμικρή ελπίδα εκπροσώπησης. Το μέτωπο της μαχόμενης Αριστεράς των Παρεμβάσεων είναι τρίτη δύναμη μετά τη ΔΑΚΕ και τα ΣΥΝΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ), πήρε 64 ψήφους και 2 έδρες στο ΔΣ της ΟΛΜΕ εκπροσωπώντας όλες τις δυνάμεις που βάζουν μπροστά την **αγωνιστική γραμμή** και όχι την **κομματική καταγραφή** (ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Μ-Λ ΚΚΕ, ΑΡΑΝ και Παρέμβαση από ΛΑΕ, ΕΣΕ, ανένταχτοι αριστεροί, ανένταχτοι από αυτόνομο/αντιεξουσιαστικό χώρο). Παρόμοια και στην ΔΟΕ. Ποιος πάσχει από αθεράπευτο κομματικοκεντρικό σεχταρισμό;

Για το γεγονός τέλος ότι το κείμενο, επιχειρεί να εμφανίσει υπό αίρεση την ψήφιση των Θέσεων, θα λέγαμε ότι στο θέμα της εργατικής δημοκρατίας και του διαλόγου, έχει πολλά να ζηλέψει ο χώρος της ΛΑ.Ε. από το ΝΑΡ και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Και, εν πάση περιπτώσει, οι Θέσεις περιλαμβάνουν τόσα θέματα, θεωρητικά, πολιτικά, για την αριστερά -ιδιαίτερα την κομμουνιστική-, για το κίνημα και την κοινή δράση στους αγώνες, που θα μπορούσαν να σχολιασθούν δημιουργικότερα.